

HIRDETÉNYEK.

Előfizetési pénzek és a kiadás körüli panaszok, valamint a lap sze lemi részét illető minden közlemények ide intő endők.

Írámentellen levelek csak ismert kszektől fogadhatók el.

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVU PART KÖZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

Előfizetési ár:

Helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:

Egész évre	10 frt — kr.
Félévre	5 frt — kr.
Negyedévre	2 frt 50 kr.
Egy hóra	1 frt — kr.

Hirdetési díj:

Ot-hasábospetitsor egyszeri beiktatásáért 5kr Bélyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr Nyilttér 4 hasábos petitsorért 20 kr.

Hirdetést vagy reklamot magában foglaljt újdonság sora 50 krajczár.

XV. évfolyam 1888.

Debreczen. Szerda, Január 4.

3. szám.

A hitelszövetkezet.

n— Ha valamely közgazdasági eszme jónak bizonyult, ne engedjük, hogy az avval való esetleges visszaélés az annak üdvös voltáról képződött közvéleményt megváltoztassa. Most, hogy a „budapesti első magyar általános hitelszövetkezet“ czége alatt zsákmány leve és leálezázása után bürtönbe került banda kompromitálta a hitel szövetkezet hasznos eszméjét, erről sokat irtak a lapok, s csak a gyors cikkkirás kényszerének akarja betudni, hogy részben sok téveset és tájékoztatlaniságból eredőt irtak. Pedig épen nálunk ez üdvös közgazdasági eszmének megvalósítása a „kis emberek“ a kisgazdák és kis iparosok sorsának hatalmas javítója lehet, s ép azért a népi állásuknál vagy helyzetüknél fogva befolyással bírók emberies s hazafias dolgok eszeleksenek, ha ez eszmét a nép közt hitelvesttetté válni nem engedik.

Péncz- és hitelkalmitásokkal küzdő országokban az alsóbb osztályok a töke uralma alatt nyögnek, a gazdasági és iparválság szűkké teszi a keresetet, s egyes embernek csak a legkritkább esetben sikerül sorsának javítására takarékpénztári tőkét garasonként összeteremteni. Személyi hitel kis emberek számára sehoh sincs. A kis gazda még csak szerezhet valahogyan s járatlansága folytán fokozott költséggel jelzálog-kölcsönt, (mely némelykor bukását idézi elő) de ki kölcsönözne még a legbecsületesebb szakmájában legjártaabb iparosnak is ennek boltjára műszereire és — szakálára!

Azonban amire nem képes az egyes, ezt játszva valósítja meg ezerek szövetkeztése: heti krajczár befizetésekkel észrevétlenül szaporodik meg a szövetkeztetek tökéje, amelyből érdem és jogosultság szerént nyer kielégítést ugyanazok személyi hitelígyénye: a szövetkeztők maguk bírálják személyes ismeretség alapján a hitelígyény jogosultságát s egymás-

sal vállvetve biztosítják az összegyűlekeztett közös tőkének megmaradását és gyarapodását. A németországi Raif-Eisen-féle községi hitelszövetkeztetek csudát műveltek e közös tökegyűjtés hangya munkájával, melynek nyomán száz meg száz község, város polgársága lett vagyonossá.

Nálunk, a péncz-gazdasági, ipari és hitelválság sulya alatt nyögő Magyarországon, hol a becsületes munkának majd minden ága siker nélkül tengődik, már szintén belátták a közjót szívükön viselő államférfiak, hogy a nép teljes elszegenedését csak ily hitelszövetkeztetek alapításával lehetne megelőzni. Imitt amott már meg is kezdtek az ily hitelszövetkeztetek alapítását s lesz is azoknak helyes kezelés és kitartás esetén sikere; de Pest megye példája, mely a maga területén alakult szövetkeztet pénztárát kölcsönképven ötvenezer firttal dotálta, egymagára maradt, s kétkedünk benne, hogy ily hathatós segély nélkül még idején fog-e nyilatkozni a közös szövetkezteti tökegyűjtés üdvös eredménye s megakadályozhatja-e a népvagyon rohamos pusztulását?!

Hogy a szövetkezteti tökegyűjtés eszméje nálunk is megteremthesse a maga üdvös gyümölcseit, arra csak egy mód van s ez az: ha az ország valamennyi vidékein jönnek létre ily hitelszövetkeztetek s azok erős kapcsolatban központosítottak egy, tekintélyes férfiak vezetése alatt működő fővárosi főhitelszövetkezteti intézetben. Képzelnék el csak, rövid idő alatt mily hatalom lehet egy ily intézet, mely az egész ország ily szövetkezteteinek tökegyűjtését vezeti s az egész ország felett áttekintéssel bírván, a közös tőkének termékenyítő folyását oda irányozza, a hol arra a legnagyobb szükség van — az egyes vidéki fiók szövetkeztetek autonomiájának és szükségleteinek tekintetbe vételével! Egy ily országos takarékl és hitelszövetkeztet márvan, a „gazdák és iparosok szövetkeztete“

mely rövid fennállása óta a szakavatott vezetést alatt már nagy eredményeket mutathat fel, s melyt ép azért díesérettel emelünk ki. Ilyenmü szervezettel szemben alaptalannak és tájékoztatlaniságból eredőnek tünik fel egy fővárosi lap azon szellemes lenni akaró tanuskodása, hogy: „Budapesten hogyan lehetne megittélni a miskolczi csizmadia vagy veszprémi csapó váltójának jóságát!“ Alaptalan azért, mert ama váltó felett amaz iparosokat ismerő miskolczi vagy veszprémi fiók szövetkeztet vezetése mond a központban egyedül irányadó itéletet.

Sajnos, hogy lapjainkat a magas politika foglalja le egészen és hasábjainkból semmi sem jut e legsajáttabb néperdek ápolásának. Sajnos az is, hogy a nagy töke a kis emberek egy sürgölődését irigy szemmel nézi, mert azt — egészen helyesen — az ő zsarnok érdekei s önző uralma elleni védekezésnek tekintti, és sajnos végül, hogy egynemely lapoknak a központosított szövetkeztetés iránti hideg hallgatása egy részt a nagy tökével való benső viszonyokra vezethető vissza. Fájdalom ez nálunk is így van, de némi vigasztalás, hogy másutt is így volt, — s ezért sem irigység sem agyonhallgatás az életrevaló eszme megvalósulásának nem árthatott. Csak ügybuzgó lelkes vezetők kellene, s az nálunk is megfogja teremni üdvös gyümölcseit a népvagyon mentésében, gyarapításában.

— A miniszterelnök kitüntetése a német császár által. A német császár, Tisza Kálmán magyar kormányelnöknek a vörös sasrend nagykeresztjét adományozta.

— A német osztrák-magyar szövetség. Az európai tőzsdéken a helyzetet ma igen kedvezően itélték meg. Nem kutajuk mi folyt be erre inkább; ama békés reményeket felkeltő szavak, a melyeket Vilmos császár az újévi fogadtatás alkalmával mondott, vagy azok a jelenségek a melyek mind meggyőzőbben mutatják a német és osztrák magyar szö-

vetség szilárúságát, melylyel szemben a béke megzavarásának lehetősége mindinkább kalandos vállalkozásnak látszik.

Egyelőre csak arra szoritkozunk, hogy teljes méltánlyással tudomást veszünk a „K. Z.“ félhivatalos tudósítójának következő közleményéről:

Osorsország bármely ürtügy alatt támadja is meg Ausztria Magyarországot, a német népet fölvegyverkezve szövetségesre oldalán fogja találni. A német nemzet el van határozva véret ontani azért, hogy Ausztria-Magyarország le ne gyözessék, vagy hogy még csak ki se legyen téve a legyözetés veszedelmének. Abban a pillanatban mondjuk ezt, a midőn a német orosz viszonyból a czár látogatása, az okmányhamisításra adott felvilágosítás által a tulajdonképeni gyuanyagot eltávolította.

Debreczen a mult évben.

III.

A városi hatóság tevékenyen munkálkodott a város haladása érdekében s valamint eddig is századok során át a város ünerejéből alkotta meg csaknem valamennyi intézményét, úgy a mult évben is mindenütt ott találjuk a városnak, mint erkölcsi testületnek, támogatását, hozzájárulását minden közhasznú vállalatnál, melyet akár egyesek, akár társulatok létesítették. Ezen kívül maga a városi hatóság több fontos intézkedést tett, mely ő reá kötelességszerűleg tartozik.

A közegészségügynek szolgál a bárány utcazi 13000 méter hosszú fedett csatorna építése, mely a város és a dohánygyár közös költségén készített 24 ezer forintnyi költséggel; valamint az ajtóutcazi ideglenes építkezéssel, felhatalmazást kapott a közgyűléstől a tanács. E helyett természetesen nagyobb örömmel fogadtuk volna, ha a rég tervezett új közkórház építése határozattal el. Felemeltésre méltó ténye a hatóságának szintén a közegészségügy javítását czélzó építése a járvány kórháznak és a temetőbeli hullaházaknak.

Az utcák befásítása tovább folyt, úgyhogy már alig van váro-

mely, — legalább e pillanatban — gyöngédteleknek látszott.

Csongrády Gyuri észrevette Eszter meghökkenését. Az érzélgésnek nem volt barátja s szerette az ölmopytkés dolmány alatt szívét nyervebnek mutatni, mint a milyen volt. Tréfával igyekezett elütni a dolgot.

— Angyalom maga félrevetette a gyémántot, s a hamis követ választá.

— A gyémánt természetesen ön volt?

— Természetesen, — viszonzá Csongrády, — ámbar kissé köszörületlen. Ön nem akart bajlódni a köszörüléssel. Nos meglehet, hogy igaza volt. Ámbar nem forgott volna ön azon veszedelemben, hogy az oláh hölgyek elrabolják öntől ezt a kincsét, mint most amazt a másikat; nekem nincs semminemü rokonom a bojárak közt.

— Tehát ismét csak visszatérünk arra a levélre, — szölt Eszter: — nos, adja hát ide.

— Tessék, — szölt Csongrády átnyujtva a levelet; — olvassa el a levelet s mondja aztán még, hogy nem féltékeny.

A becsületes compessor semmi rosszat nem gondolt, midőn e levelet átnyujtá. Egy kis ingerkedés volt semmi egyéb.

Ezter hirtelen átfutott ez első sorokon. Semmi egyéb nem volt benne, mint a mit Armin neki is irt, hogy valószínűleg hosszasan kell Oláhországban maradnia, hogy sokáig tart, míg rendbehozza nagybátyjától öröklött birtokát, hogy megismerkedett ott egy igen művelt, derék családdal.

(Folyt. köv.)

Hópelyhek.

(Saison karczolat.)

Színhely: előszoba.

— Maradjasson a tekintetes ur.

— No, no, hiszen csak az álladat csipet meg.

— Igen, de most meg a derakamat is átölelte.

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

A bojár leánya.

Regény.

Irta: Vértési Arnold.

(Folytatás.)

— Ha meghalok, majd kifizetheted az orvost, — szölt mogorván s megfordult a másik oldalára.

Az ötödik levél igen rövid volt. Az öreg ur meghalt. Eszter minden harmadik nap beküldött a postára a városba, de most egy hétnél több is elmúlt már, mégsem jött levél Oláhországból. Csak a második hét vége felé érkezett egy levél Ármintól, melyben írta, hogy sok dolga van, míg mindent rendbe hoz; nagybátyja birtokát átvévé, annyit intézni-rendezeni valója van, hogy legalább egy hónap, talán hosszabb idő is beletelik, míg visszatérhet. A boldogult öregur mindent elhanyagolt állapotban hagyott, nincs az egész gazdaságban egy jókarban levő épület, nincs egy ép ekevas.

A szomszéd birtokosokkal is némi határvillongások elintézendők; az öreg ur macacsul perlekedett egy roz darab földért, mely nem ér ötven forintot. Armin beszélt személyesen az özvegy bojáréval, kié ez a per alatti darab föld; igen művelt, nyájas hölgy. Nagybátyja képviselő volt a bukaresti parlamentben s azt mondják, egyike a legjelentékenyebb férfiaknak. Egy izben már szó volt arról, hogy miniszterré nevezik ki, sőt némelyek azt mondják, hogy kéz alatt meg is kintáltak őt miniszteri tárczával, hanem Lascar Diareadiu nem fogadta el azt. Most egészen a magán életbe vonult vissza falura, lemondott képviselői állásáról is.

Ő is, unoka-luga is, mindketten tökéletesen beszélnek francziánul. Jól rosszul ezek a bojárak mind beszélnek a franczia nyelvet. Armin tehát franczia levelet irt nekik; kérte, hogy intézzék

el valami barátságos utou ezt a határvillongást. Az öreg Diareadiu igen udvariasan felelt, pöf-feszkeskedés s ortografikus hibák nélkül: nemso-kára levele után át jött maga is.

Armin egy szálas, zsíros hajtu s báránybör-ködmönös, hazafiságában büszkélkedő bojárt várt; a helyett egy finom, salonias öreg ur látogatta meg, kin meglátszott, hogy életének felét Párisban töltötte el.

Egy félóra alatt elintézték az egész ügyet, melyért az öreg Fehér másfél évig perlekedett. Lascar Diareadiut onokhuga fölhatalmazta, hogy minden áron barátságos egységet kössön.

Az udvariaság megkivánta, hogy Armin is látogatást tegyen, a bojár családnál. Nagyon szivesen fogadták. Legalább van egy ismerős esalád most itt, — írta Fehér Armin nejének, — hol néhány órát eltölthet, máskülönben retene-tense volna egy pár hónapot kiállania e vad emberek közt. A Diareadiu családon kívül nincs aztán senkije, kivel a környéken beszélni tudna; valódi jótémény neki, hogy ezekkel megismerkedett. Az igazi oláhokkal csak tolmács által beszélhet.

Esztert kissé elszomorította a tudósítás, hogy férje oly sokáig marad el, hanem egyéb okot nem talált nyugtalanságra. Az érdemes compessor társ és rokon Csongrády Gyuri mulatságot csinált magának abból, hogy Eszterkét nyugtalansítsa.

— Galambom, a maga férje ugyan jól mulat az oláh menyecskék közt, — szölt, nagy ön-elégültséggel fujdogálva szivarának füstjét; — pompásan mulat.

Eszter szelíd, nyugodt képpel nézett a harminczöt éves urára.

— Én mindig mondtam, hogy azok a szép fekete szemek, azok az oláh női szemek veszedelmeseek, — folytató Csongrády Gyuri; — én figyelmeztetem önt előre Eszterre, bizonyos eshetőségekre; én kezeimet mosom.

Eszter mosolygott.

— Azt akarja mondani, hogy jó volna, ha

sunknak nagyobb forgalmu utcája, melynél
külöznő a csinosítást és a levegő tisztaságát
emelő fasorokat nélkülöznie.

Az egész Varga és a Kandia utcák
egy része a kövezett utonalak sorába
fölvették.

A piacz utcai ártézi kut
furás többszöri szüneteléssel egész évben
folyamatban volt, de eredményre mindezt
nem jutott a vállalkozó; dacára annak, hogy
már mélyebben járnak 340 méternél.

A közvágóhid építését, melyet
főképp állategészségügyi tekintetből szü
sleges létesíteni, hasonlóképp elrendelte a köz
gyűlés a jövő évtől fogva e miatt már nem
kell szemrehányást okat szenvedniük.

A színház nézőterének czél
szerű átalakítása szintén egyikét képezi a
városi hatóság közhasznú és indokolt intéz
kedéseinek.

A város pénzügyeire nézve is
több szerencsés esemény történt, melyek a
jövendőt részint a jelen évben, részint a
következőkben tememesen fogják növelni. Így
az erdősegek makk termése 20,000 forinttal na
gyobb összegért adatott el, mint a mennyi
elő volt irányozva e czimen. Az ohati 8 ezer
holdas pusztá hasznosabbra újabb 12 évre
100% - tel emelkedett; s 50-nél az u. n. czuk
ros földké. A pálinka regalé szintén több
ezer forinttal nagyobb bérén vétetett ki az
eddiginél.

Társulati téren szíktén élénk tevékeny
ség volt észlelhető, melynek Debreczen több
jelentős, sokat érő alkotást köszönhet.

Hogy meglevő pénzintézeteink és egyéb
üzlet vállalataink minő eredményt értek a
mult évben, arról teljesen megbízható adato
kat, majd csak a társulati közgyűléseken
nyerhetünk. Hanem annyit már is mondhat
unk, hogy a mult év mindegyikükre nézve
kedvező volt.

A debreczeni Takarékpénztár új pa
lotája fedél alá került s ez évben már
disznai fog az városunk előnyére s jövend
mezni bőven a tulajdonos hatalmaspénzinté
zetnek. Ez épület és a czeglédutcai u
jref. templom, mely szintén ez év
folyamán lett készen, ez idő szerint városunk
legszebb épületei.

A debreczeni termény és
áruraktár részvénytársaság
raktárai, a volt czukorgyár épületei használ
ható állapotba tétettek s az új vállalat aug.
1-én megkezdte gabonakereskedelmünkre és
mezőgazdálkodásra nézve jótékony hatásának
igérkező működését.

A hatalmas telep külön szárnyvasut
tal van összekötve a magy. áll. vasut indóházá
val. A mult év nagyobb jelentőségű vállal
kozásai közé tartozik a hatvanutca barom
vásártéri közúti vasut részvénytársaság
megalakulás mely, mihelyt a miniszteri en
gedélyt az építkezésre megkapja, 3 ki

lometerrel fogja bővíteni a már meglevő köz
úti vasut vonalat.

Hosszas előkészületek után a mult év
hozta létre a kertészeti és gazda
sági árucsernekot, mely ugy a ter
melő, mint fogyasztó közönségnek sok előnyt
van hivatva nyújtani. Alakult főként ven
déglobokból és kereskedőkből egy szódá
vizgyár részvény társulat is;
ez azonban még mielőtt működését megkezd
hette volna, feloszlott.

A koresolyázó együletet is nagy
dolgozatra sarkalta a vállalkozási szellem; a
Nagyerdőn a jég sport számára több mint
10 ezer frnyai költséggel a város által ke
vező feltételek mellett átengedett területen
terjedelmes új jég pályát s mellé kényelmes
téli csarnokot építettett, támogatván az
érdekelte helyi vasut részvénytársaság által is.

Egyes polgárok közül is többen talál
koztak, kik olyan üzlet vállalatokat létesítet
tek, melyek azon jelentőségűek, hatásnál fog
va, melylyel a közönség kényelmére, hasz
nára nézve birnak, nem csupán arra mélt
tók, hogy e város anneleseiben följegyeztes
senek, hanem megérdemlik a teljes elismerést
és dícséretet is.

Turai Farkas és a közúti vasut társaság
csinos hirdető padjai a város élénkebb
forgalmu utcáin, közterein a kisebb szerű si
kereik közé tartoznak a mult évek. Ennél
sokkal örvendesebb jelenség az udinei-olasz
Vidoni testvérek új szalámi gyárá
nak, a Szikszai féle Margitfür
dőnek fölépítése és a telefon vál
lalatnak létesítése.

A legnagyobb kényelemmel és czél szer
űséggel berendezett Margit fürdő a vele össze
kapcsolt nyári uszodával, koresolyázó tórral
és a még építendő női fedett uszodával való
színűleg a legnagyobb és legköltségesebb
vállalat Debreczenben azok között, melyeket
időig magán emberek alapítottak. A tulajdo
nos Szikszay család ezen pompás telep beren
dezésével, mely közel 200,000 frtba került,
a város egészségügyének alkotott kiváló
hasznosságu intézményt.

Dr. Balkányi Miklós telefon vállal
ata, melytől a város szintén nem tagadta
meg hathatós támogatását, s szintén nagy
ban mozdítja elő Debreczen haladását.

A mult év érdemei közé tartozik az is,
hogy napirenden elevenségben tartott egy
egész sereg, már régibb eredetű eszmét, ter
vet, melyek megvalósítása ha nem volt is
elérhető, de jól esik konstatálnunk, hogy
közülük nem egyet az érdekében tartott
tanácskozások közelebb juttattak a kivitelhez.
Ilyen például a debreczen-fabonyi vasut, az
az új katonai laktnyak, a nagyerdő rende
zése, a színeszet állandósítása. Ezenkívül az
esztendő néhány jóra való, közhasznú mozga
lomnak is szülője lett, vagy felszínre vetett
üdvös eszméket.

Valóban szívünkben kell ohajtanunk, —

A férj izmos, athleta alak, mogorván
huzódik a szögletbe, a bunda kebelébe.

Minden figyelmét arra fordítja, hogy
szemei véletlenül ne találkozzanak a nőével.
Leszögi hát azokat a kocsis padlataira s az
apró lábakon nyugtatja meg, melyek dide
regve topognak a pléh-melegítőkön. Milyen
parányi jószágok ezek a lábacskák s mégis
mily súlyos a tiprások.

E perczben a vonat nagyot zökken s
megáll. Vészsip sivit be a kocsikba megre
metgetve a sziveket.

Mi ez? Karasztrófa? . . .
A férj ijedten emelkedik föl. Első gon
dolata az, hogy ölbe kapja az asszonykát és
testével védi meg a vészitől. Oly édes lenne
meghalni az ő védelmében.

A nő azonban jég hideg tekintettel veti
rá szeméit. Elutasítól. A vészely perczben
még a szempillái sem rebbennek meg, csak a
szemöldjei huzódoak össze fenyegetően.

A férj lesújtva roskad vissza helyére.
— Berekedtünk, a mikép mondtam, —
hangzik újra a kalauz szava az ajtóban.

Néhány percz múlva el van hárítva az
akadály. A vonat ismét megindul. A hópoly
hek lágyan zizegnek az ablakokon, mitha
azt suttognák:

— Bolondok. Mi alkalmat adtunk, hogy
megértsetek egymást. De ti sohasem fogja
tok megérteni egymást . . .

Színhely: hónaposzoba.
Egy borzas haju ifju, édes kényelemmel
heverészik a kanapén, pőfékelve egy hosszú
száru pipából és föl rakva lábait asztalra.

Az asztalon a két lábán kívül még egy
halom szabó és suszter kontó is van, szép
rendbe rakva, a mik igen alkalmatosak fidi
busz tekercsere.

Odakünn köhéscelés, prűszkölés hallat
szik. Az ajtó megnyílik és egy jó vidéki

hogó társadalmunk szépitészeti egyesületet
alakítson, a Czegléd utca rendezése keresz
tül vitessék, olesó munkásházak építessenek,
villanyvilágításunk legyen és 1890-ben meg
tartható legyen a debreczeni országos kiál
lítás.

Végül: az év eseményei az országgyü
lési képviselők és a városi biz. tagok egy
részének választásával is gazdagodtak, me
lyeknél a szabadelvű párt győzelemmel ke
rült ki a küzdelemből.

Ezekben foglaltuk össze röviden a mult
év történetét, mely Debreczenben folyt le.
Az új esztendő legyen a kitörni akaró
vihár fenyegetése dacára is, szerencsésebb
és boldogabb dődjénél.

A hamisított okmányok.

A berlini hivatalos „Reichsanzeiger“
december 31 én közölte a sokat emlegetett
hamisított okmányok francia szövegét. Az
okmányok négy darabból állnak. és pedig elő
ször Ferdinand bolgár fejedelem
egy 1887. aug. 27 ről keltezett leveléből a
flandriai grófnéhoz.

Ferdinand fejedelem panaszodik e le
vélyben, hogy ugyszólván egészen egyedül áll
Európával szemben; a szultán és a cár hatá
rozott ellenséges érzülettel viseltetnek iránta.
A hangulat Bécsben is háborítóbb; sőt a
bécsi udvar Lipót belga királyt arra indította
hogy őt — Coburg Ferdinándot — a bolgár
uralom visszaszántására bírja. Lipót király
azonban nem közvetítette a megbízást, mert
Ferdinand herceggel nem állt jó viszonyban.
Erre Ferdinand herceg kifejti, hogy Bulgária
trónját nem fogadta volna el, ha Berlinből
nem kapott volna titkos biztatásokat. Ennek
a biznyságú melléki egy Reusz herceg
bécsi német nagykövet által írt jegyzék má
solatát, mely ugyan nincs aláírva, de azért
mégis teljesen hiteles okmány.

E német támogatás alapján kéri a flandri
ai grófnét, érvényesítse befolyását testvé
rénél, Károly román királynál, hogy ez vi
szont jelentékeny befolyását a pétervári ud
varnál érvényesítse, hogy Sándor czárt ba
rátságosan hangolja. Továbbá kéri a flandriai
grófnét, bírja rá Lipót belga királyt egy ér
dekeben teendő intervenczióra a bécsi ud
varnál.

Ez az első hamisított vártal
ma az abban említett jegyzék, mely állító
lag Reusz hercegtől ered és a melynek szö
vege mint a hamisított okmányok második da
rabja még egyszer közöltetik.

A harmadik szám Ferdinand her
ceggnek egy 1887. szept. 16-áról keltezett le
vele a flandriai grófnéhoz, melyben Ferdinand
herceg köszönetet mond a grófnének, hogy
érdekeben Károly román királynál közbejárt
ámbár kételkedik, hogy Károly király Péter
várt valamit még kivihet.

Ép ugy köszönetet mond a flandriai
grófnének egy érdekeben Berlinben tett ki
sérleteért; majd panaszodik, hogy Lipót ki
rály még sem akar érdekeben semmit tenni
és elbátortalanodva érzi magát, mert a né
met politika nyilvánosan ellenséges érzületet
mutat irányában, ellenben szófiat ügynökei
által folyvást kitartásra ösztönzi, azzal az
indokolással, hogy a nemzetközi politika vá

képü öreg ur lép be nyakonhavazott álla
potban.

— Szervus fiu. Megjöttem.
— Szálem aleikum tati. Ez azután a
meglepetés. De ki is gondolta volna ebben a
kriminális időben.

— Hát, hogy vagy fiu? Megbuktál a
vizsgán? Persze meg.

Ördöge van kedves apámnak. Hogy el
találta. De már erre isznak egy klázi szil
vóriumot. Tessék kedves öregem.

— Hm, hm. (Müértő kortyintás után.)
Nem ér ez a ti pálinkátok egy üteg taplót.
De hogy is lehet ilyet inni!

— Bizony, szomorú körülmények közt
élünk mi itt a fővárosban.

— No, semmi. Szedelőzködj fel gyerek,
majd találunk valami alkalmas vendéglet.

— Helyes. Mehetünk apám.

— Mi az ördög. Hát csak így pö
rén? Ebben a nagy hóban. Vedd fel a téli
kabátodat.

— Igaza van apám uramnak azonnal.

A derék fiu az asztalhoz megyen, ki
huzza e fiókját s ismét becsukja.

— Én már kész vagyok.

— Hát a téli kabát?

— Azt én már fölvettem itt van a tár
czámban. Szép sárga színe van.

— Hadd lám azt a esoda-kabátot a
tárczában.

A kitiűő fiu tökéletes flegmával előveszi
tárczáját, kinyitja s megmutatja az öregnek
a benne rejlő gyönyörű sárga színű zálog
czédulát.

Az öreg sötéten nézi végig szerelmes
fiát.

— Ez hát a te téli kabátod? szölt
zord hangon.

— Nemesek a téli kabátom, kedves
tátim. Hanem az ősi felöltöm, meg a pepita
nadrágom is.

ratlanul ugy megváltozhatik, hogy Németer
szág nyiltan is pártjára állhat.

A negyedik hamisított ok
mány 1887 aug. 21-éről van keltezve (a dá
tumnak tulajdonképp szeptemberről vagy ok
tóbertől kellett volna szólnia) és egy harma
dik kézből származó egybefoglalt jelentésnek
tekintendő a Ferdinand fejedelem és flandriai
grófnő közt folytatott további levelváltásról.
Ebben szó van arról, hogy miután Kálnoky
és Crispi látogatásai után Ferdinand fejede
lem Bécsben újabb és határozott természetű
biztosítékot kapott Bismarck részéről, oly
értelemben, hogy a közép-európai hata'mak
Bulgária konszolidulását jó szemmel nézik. A
hatalmak azonban reménylik, hogy Bulgária
eszélytelen magatartás által nem fog a ha
talmak politikájában kereszert vonni. Bulgáriá
nak egyelőre csöndben kell maradnia, belse
jében a nyugalmat és rendet föntartani, a
szultán iránt hódolattal viselkedni és Romá
niával a legjobb viszonyt fentartani és ál
landóan készen lenni, hogy szükség esetén
ez államnak később, közelebről meghatáro
zott ajánlatokat tegyen.

Említést tesz ezután a jelentés arról,
hogy Ferdinand fejedelem ez utasítások meg
kapása előtt Berlinbe akart menni, személye
sen tudakozandó: Bismarck és Kálnoki mit
határoztak Friedrichsruheban Bulgáriát illető
leg. A fejedelem azonban figyelemzetve lett,
hogy e kompromitáló lépéstől tartózkodjék.
Ferdinand herceg kéri a flandriai grófnét,
hogy az újabb kedvező fordulatról ugy Lipót
belga királyt, mint tanácsadóját, Lambert
mont bárót, a legalaposabb keletismertő,
híven informálja. Egyebekben el van határoz
va, hogy teljesen a német áramlatot követi
és várja a dolgok fejlődését.

Napi hírek.

— A népkonyha. Ebben a borzasztóan
fagyos hideg időjárásban a jósziví ember
sokszor rá gondol azokra a szerencsétlen, sze
gény sorsu emberekre, a kiknek nemesak soha
egy kanálnyi meleg ételük nincs, de talán
szárazkenyeret is alig kapnak. Azt olvassuk
egyes vidéki lapokban, hogy az ily szegé
nyeknek a városi hatóság naponként ke
nyeret osztat ki. Nálunk a helyzet aránylag
sokkal jobb, mint sok más helyen, mert egy
fáradhatatlan, gyöngéd szívű, nemeslelkű nő
gondoskodott róla, hogy nálunk népkonyha
létesítsék, a hol a szegény nép
s főleg sok szegény tanuló táplá
lékot kap. — A népkonyha nálunk már má
sodik éve áll fenn, s felette üdvös, jótékony
intézménynek bizonyult. Az igaz, hogy itt a
befolyó adományokat nem gyűjtik: „alaptö
kévé“, hanem meg leves, hus, és kenyér
alakjában naponként szétosztják a nyomorban
sinlődők közt, de bizony sokkal jobban is
eselekszik így. A népkonyhát naponként val
lás különbség sok szegény ember látogatja
meg, s áldást kíván arra a nemes nőre, a
kiről fentebb említett tettünk és a ki nem
más mint Dr. Popper Alajosné
urnő. Ő egyszersmind az izraelita nőgye
let elnöknője is s mint ilyen hasonlóan nagy
buzgóságot fejt ki az egylet érdekében, mely
az általa fáradhatatlan munkássággal rende
zett tombola estély jövedelmével ugyancsak
szép összeggel gyarapodott. Mindig örömmel
ragadjuk meg az alkalmat, ha egy váro
sunkbéli urnőt, ki társadalmi uton a legne
mesebb czélért fáradoz, — megdícsérhetünk. De
sokszoros örömmel tesszük ezt épen Dr. Po
pper Alajosné urnőnél, kinek a debr.
népkonyha létrejöttét köszönheti. Vajha a
jótékony közönség szives adakozásával segí
tené őt czélja folytatásában.

— A honvéd őrmesterek báljára, Szép
és dícséretre méltó előkészület folyik s ezzel
szemben az általános érdeklődés is olyan nagy,
hogy az előzményekből ítélve a siker elma
radhatatlan. A jegyek nagyrésze elvan fog
lalva, s a páholyok a törzstisztkar által
előjegyezve. Milyen nagy sikert biztosít már
ez is, s ha mellette tekintetbe vesszük a tü
zesvérű ifjuságot, a lankadatlan szorgalom
mal s fáradhatatlan tevékeny
séggel működő rendező bizottságot, —
habozás nélkül meg lehetünk róla győződve,
hogy nemesek a vidám kedvű táncz, de a
kedélyes mulatság sem fog elmaradni. A meg
hívók szét vannak ugyan küldve; de a kik
tévedésből nem kaptak, és netalán idény tar
tanak rá, sziveskedjenek a ndr é Károly
ur fűszerkereskedésében (Piacz
utca Hajdu ház) jelentkezni. Talpra! a várva
várt nap nem soká elérkezik s akkor a jókedv
és mulatás azt hisszük, hogy csak a késő vir
radatkor ér végett.

— Iskolai élet. Az ünnepek multával fő
iskolánkban ismét megkezdettek az előadások,
azonban a mult heti kellemetlen időjárás és
rosz ut miatt még sokan vannak távol a bal
gatók közül. A kollokviumok az akadémián e
hó 15-én kezdődnek s mint rendszeren a hó
végéig, január 31-ig tartanak. — A csak ké
sőbb megalakult hittanszaki önképző társulat
„Közöny“ének 3.ik száma megjelent. A
tartalmas és theologusainknak dícséretére vá

tt ok-
gy ok-
harma-
lentének
flandriai
váltásról.
Kálnoky
l fejede-
rmészetü
eről, oly
hata-mak
nézik. A
Bulgária
fog a ha-
Bulgáriá-
nia, belse-
atartani, a
és Romá-
tani és ál-
ség eseten
meghatáro-

ntés arról,
tások meg-
személye-
noki mit
riát illető-
tetve lett,
tőzkodják.
grófnőt,
agy Lipót
a m b e r-
retismerőt,
határoz
t követi

erzasztóan
vü ember
életen, sze-
nesak soha
de talán
t olvassuk
ly szegé-
ként ke-
aránylag
mert egy
besleklü nő
népkönyha
ny nép-
k táplá-
k már má-
jótékony
ogy itt a
alaptö-
s kenyer
nyomorban
jobban is
nként val-
látogatja
a nőre, a
a ki nem
a j o s n é
ta négyen-
lóan nagy
ében, mely
gal rende-
ugyancsak
örömmel
y egy váro-
a legne-
hetünk. De
n Dr. P o p-
k a debr.
Vajha a
sával segi-

ljára, Szép
yik s ezzel
olyan nagy,
siker elma-
elvan fog-
tikar által
biztosít már
szsük a tü-
szorgalom-
v é k e n y-
ottságot, —
győződve,
táncz, de a
adi. A meg-
de a kik
idény tar-
Károly
en (Piacz
ra! a váru
kor a jöke-
a késő vir-

multával fő-
az előadások,
időjárás és
távol a hal-
akadémia e
lesen a hó-
A csak ké-
ző társulat
egjelent. A
eseretére vá-

lő lap iránt — mint az az előfizetési tudósi-
tásból kitetszik — mindinkább nagyobb az
érdeklődés.

— Szepegy Antal urat, — a városunk
közéletében jelentékeny helyet elfoglaló, köz-
szeretett, s becsülésben álló érdemes férfit —
mint tudomásunkra jutott — szép kitünté-
tésben részesítette a debreczeni Casinó azon al-
kalomból, hogy az egylet pénzügyeinek 25 éven
át buzgón teljesített vezetése után, megsoka-
sodott egyéb hivatalos elfoglaltságánál fogva
a Casinói pénztárnokságról lemondott. Ezen
lemondás ugyanis a midőn az egylet múlt évi
rendes közgyűlésén sajnálattal elfogadtattott,
ezen közgyűlésen egyszersmind elrendel-
tetett, hogy a tisztelt férfinak a Casinó rész-
részéről, nem annyira az egylet
ügyei önzetlen munkálkodása körül szerzett
s mindenki által teljes mértékben elismert
érdemei megjutalmazása, mint inkább az egy-
let hálás köszönetének kifejezése képen
egy becses emléktárgy nyújtassék át. —
Ezen emlék tárgya — Molnár József kitűnő
festőnek egy az őszi mütárlaton kiállított,
s tárgyánál és kivitelénél fogva ott méltó-
feltűnést keltett s a Casinó általe czérra meg-
vásárolt festmény, a Casinó részéről egy
négytagú küldöttség által a tegnapi napon
adatott át az ünnepeit férfiaknak és pedig az
ő ismert szarénységhez méltón minden na-
gyobb ünnepegyesség mellőzésével, saját
lakásán.

— Jogászból. A holnap megtartandó jo-
gászbálon az érdekeltéget növelni fogja, hogy
Czapok Péter katonai karmester ur a rende-
zéség tiszteletére egy igen csinos dallamu
Jogász Lengyelkét irt, melyet a katonai ze-
nekar fog játszani. A tánczrendek oly csino-
sak, hogy a nőket meg fogják lepni, valamint
a Szirmayné által készített catillon — jelvé-
nyek is.

— Esküvő Benesik, István helybeli tiszt-
viselő, e hó 8-dikán vezeti oltárhoz a szent
annai templomba délután 4 órakor özv. Pill-
man Antalné, néhai Pillman Antal volt ho-
mondí főszolgabíró kedves leányát Bertát.

— A tartalékosoknak általunk már je-
lentett behívásáról a „Bud. Corr.“ a követ-
kezőket jelenti: Az a 83,000 tizenegy milli-
méteres caliberű Manlicher ismétlő fegyver,
melyet a hadügyi kormányzat a kiscaliberű
ismétlő fegyverek elfogadása előtt rendelt
volt meg már majdnem teljes számban be-
van szállítva illetve át van véve. Ezekkel a
fegyverekkel a Reinländer altábornagy pa-
ranocsnoksága alatt álló 10. (brünni) hadtest
csapatát látták el. Önként érthető, hogy egy
a mint ez a múlt évben a Mauserfegyvereknek
ismétlő fegyvereké eszközlő átalakítása alkalmánál
Németországon is történt, mindazon tartalékosoknak,
— ideértve a tartalékos tiszteket is — akik ahoz
a csapatokhoz tartoznak, a mely új fegyverzetet
nyer, mi-
nél hamarabb meg kell ismerkednie az új
fegyverrel való bánással, a melyet eddig
meg nem is igen láttak. A Mannlicher-fegy-
ver kezelése oly egyszerű és könnyen fel-
fogható, hogy a hadügyi kormányzat elegendőnek
találta a tartalékosokat, még pedig egyelőre
csak a 10. hadtesthez tartozókat, január 22-ikére
egy csapatot behívni létszámmeltelekes csapat-
testjeikhez. A tartalékosok behívásának semmi
más jelentősége nincs az új fegyverek hasz-
nálatának mindenestre szükséges begyakorlásánál.

— A debreczeni ágost. hitv. ev. egyházban
az elmúlt 1887 ik évben született fiú 21,
leány 7, összesen 28; ezek közül élve 18 fiú,
6 leány, összesen 24; halva 3 fiú, 1 leány — 4,
törvényes 16 fiú, 5 leány — 21, törvénytelen
5 fiú, 2 leány — 7. Meghalt 13 fiú, 9 nő — 24.
Megeskettett 10 pár.

— Egy piczi szócska. Tudvalevő, hogy
Tisza Kálmánjuz év napján a tisztelgő párt-
hívei szónokának felelye, többek között a kö-
vetkezőket mondta: „En a magam részéről
nem csatlakozom azokhoz, — és ezt egészen
őszintén mondom, — kik a háboru veszélyét
előttünk levőnek látják. E nagy jelentőségű
passus természetesen néhány óra alatt befu-
totta Európa városait, de egy sajátságos té-
vedés folytán megcsontitva érkezett a bécsi
távirati irodához Az a nyomatékos „nem“
hiányzott a szövegből és ennek folytán a
mondat homlokegyenest ellenkező értelmet
nyert. Képzelmű, hogy ez a Budapestben
rekedt „nem“ szócska Bécsben és különösen a
bécsi tözsdén mely consternatiót idézett elő.
Mint Bécsből jelentik, az egész lakosság közöt
nagy izgatottságot szült először a bécsi távi-
rati iroda által közölt távirat és utóbb az a
nagy horderű hanyagság, melyért mindenki
a távirati irodát tette felelőssé. A bécsi tözsdé
a legutóbbi érzékeltkedvebb hírek föl, tán már
némielg visszanyerte volt nyugalmát úgy hogy
az említett hiányosságú újvi beszéd valóságos
riadalmat okozott. Ha a dolog nem hétfőn,
történik, a bécsi napilapok jelentették volna,
hogy tévedés forgott fenn, de tudvalevőleg
hétfőn csak délután 2 óra tájban jelennek
meg a hírlapok és az a néhány reggel meg-
jelent újság a hibás szöveget nyomatta ki.
Az utóbbi napokban kötött „hausse“ köte-
lettségek iszonyuan megboszulták magukat.
A hitelrészvények 266 ftt 50 król azonnal
leestek 261 ftt-ra; ezzel együtt estek a
magyar és osztrájkártyák, — a vasuti
papirok, szóval ritkán tapasztalható ideg-
ség mutatkozott mindennemű pénzületek-
ben. — A tözsdé kamara elnöke azonnal
elküldötte egyik hivatalnokát a távirati
irodába. Itt azt mondták laconicus rö-
vidséggel, hogy tévedés eszszott a táviratba
és hogy „a hibáigazítás majd megfog jelenni.
Meg is jelent, de egy jó óra mulva. Határ-
talan elkeseredés szülte jelenetek játszódtak
le azok között, kiket az a végzetes tévedés
százakkal megkárosított. A tözsdékamara
tanácskozmányt tartott és a következő hiva-
latos közleményt szerkesztette: „Tekintet-
tel ama nagy veszteségekre, melyeket nem-
csak a tözsdé, hanem a közönség is az
által szenvedett, hogy a távirati iroda Tisza
magyar miniszterelnöknek újvi beszédét hibá-
s közölte, és a tévedésnek helyreigazítását
csak ma déli 12 órakor tudatta a tözsdével.
— tözsdé tanácsosok Dutschka elnök felszó-
lítására tanácskozára ültek össze, melyben
elhatározták, hogy a tözsdékamara nevében
beadványt tejesztenek a pénzügyminiszterium
elő. E beadványban a kamara a fentebb emlit-
tett tényt, a vele járó nagy horderű követ-
kezményekkel együtt a minisztériumnak tu-
domására hozza.“

— A hideg. Valami régi tudományos
folyóiratban emlékeztetés ritka időjárás gy-
ánál van fölemlítve az 1815-ki tél, mikor 19
fokra szállott a hőmérő higánya s egész
barom talkák fagytak meg a cserényekben,
melyek akkor a mostani fódött istállókat, ka-
rámokat helyettesítették. A mai nap folya-
mán az ország számos vidékéről érkezett
táviratok pedig azt mondják, hogy tegnap és
ma itt ott 23 fokon is alul áll hőmérőkben
a higany; nevezetesen a meteorológiai inté-
zetbe érkezett jelentések szerint Szolnokon,
Aradon 19, Magyar-Ováron 21, Zólyomban
23, Kassán, Szatmáron 24 C fokra szállott a
higany a fagypontra alól. Ehhez nem kell
kommentár. Még a ki barátságos meleg szobában
csak az újságból értesül ezekről a számokból:
az is elhiheti, hogy ehhez hasonló, fogcsikor-
gató hideg időjárás régen látogatta meg ha-
zánkat. Még a főváros — a hol csak 18 fo-
kót mutatott a hőmérő — megcsappant az
utezai élet, az jár csak kiün, a kit mulaszt
hatatlan ügyek kényseritenek az utczára, s
még a legszenvedélyesebb sétáló honpolgár is
csak egy-egy rövid kirohanást meg megkoz-
káztatni, a melyről sziszegve, dideregve vo-
nul vissza mihamarabb föld alá. — Vidéken
pedig majdnem naponta bukkannak az ut-
széleken megfagyott emberekre, a kiket
utközben levett lábaikról a rettenetes hideg,
s örökre elatott. A gömörmegei Bükkös-
berez alatt egy sziklán Bukovics Pál
derrői gyármunkást találtak tegnap megfagyva.
Zalaegerszegen Magyarai Menyhért, új ud-
vari cigány megfagyott holttestére bukkantak
az országuton; Pécsvár közelében pedig
egy pénzügyőr esett áldozatul a nagy hideg-
nek. Egy társával Pécsvárra igyekezett, hogy
az odaváló szeszgyárt megvizsgálják, utköz-
ben mind a ketten beleestek egy hóval meg-
telt árokba. Az egyiknek nagy erőfeszítések
után sikerült kivergődni, s az rögtön segé-
lyért sietett bajtársra számára. Mire azonban
a mentőkkel vizsátért, társa megfagyott. —
Pécsen két fiatal testvér: Lesnyik Józ-
sef és Ödön közműves segédek, a kik táért
az erdőre mentek, ott fagytak meg mind a
ketten. Meccsen szintén két embert találtak
megfagyva, szóval az ország minden vidékén
dus aratása van a nagy hidegnek azok között
a — fájdalom nagyon számos — boldogta-
lan halandók között, a kiknek nem juttatott
meleg téli gnyát a mostoha sors. De nem-
csak minálunk Magyarországon garázdálkodik
ez idén a zord idő, az örök tavasz ezitromot,
narancsot termelő honból, a kék, mosolygó
éggel megáldott Olaszországból is azt tá-
viratozzák, hogy több vidékén kegyetlen hó-
vihár dühöngött. Bolognában az óriási hó-

— Inas, mint ur. Van városunkban egy
gazdag földbirtokos, a kinek jószívűsége és
engedékenysége eselédével szemben példabe-
széddé vált. Ennek az urnak van egy inasa,
aki mintaképe a lustaságnak. Nem volna
egyéb dolga, mint hogy gazdája ruháit és
cipőit tisztítsa, de még ezt a munkát sem
végezi. A minap ez annyira kihozta türelmé-
ből gazdáját, hogy ez rákiáltott:
— Fiu! ha annyi időd nincs, hogy czi-
pömet, ruhámat kitisztíthasd, fogadj magad
mellé inast!

— Mit akar itt? — kérde.
— Ruháit és cipőit viszem ki nagysá-
gos ur.
— Ki vagy?
— Nagyságos ur inasának a szolgálja.
— Mehet.
A csengetőt huzta meg, mire inasa
belépett.
— Mond fiu, ki volt az, ki most szobá-
mat elhagyta?
— Szolgám; kinek megfogadását tegnap
reggel nagyságod ajánlotta.
A türelmes gazdát a dolog ezen fordulta
mulatni kezdé s így mit sem szólt inasá-
nak; kívánsai volt, hogy miképen fog majd
az szolgálójával boldogulni.
A dolog jól folyt néhány hétig; egy
reggelen meglepetésére ismét inasa jött be
ruháért.
— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

— Nos és szolgád? — kérde.
— Oh nagyságos uram, ne is említse e
semmirekellőt... Egész áldott nap nem
tett egyebet, mint henylt s így kénytelen
voltam szolgálómatból elcsapni.

Téli Saisonra.

Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek tisztelettel ajánlani, a hol minden időszakban friss és szép

rózsák, camelia, jáczint, gyöngy-virág

több másféle virágok kaphatók; ugyancsak mindenféle bái, menyasszonyi és mell csokrokat, koszorúkat élő levelekből és virágokból legdizsesebben kálitva jutányos árban elkészítés végett felvállalok.

Ezenkívül nagy készlet van tartós és díszes szobai növényekből, felfalások

diszítésekkel, bái és tematkezési alkalmakra tropikus növényekkel.

Üzletem és kertészetem úgy van berendezve, hogy bármily kényes igényeknek megfelelek. Szolid, pontos, izletes és jutányos kiállításért kezeskedem. Vidéki megrendeléseket pontosan teljesítek.

A nagyérdemű közönségnek becses pártfogásáért eszedezve vagyok

alázatos szolgálója

Pacelt János

mag és virág üzlet tulajdonos
Czepléd és Batthyányi utca sarkán
DEBRECZENBEN.

ELADO TANYABIRTOK.

Egy 7 nyilasnyi ujosztású tanyabirtok, elsőmivőségű, — megfelelő gazdasági épületekkel — szabad kézből e adó.

Értekezhetni velem naponta délután.

Dr. Bakos Imre

ügyvéd.

(Piacz-utca 1582/3. sz. Vecsey ház.)

Hazánk legkedveltebb szénsavdús
SAVANYUVIZE
A MOHAI FORRÁS
ÁGNES
Ő felsége József főherceg
és ő felsége Milán szerb király
asztalán rendszeres italul szolgál.
Eltűnő szolgálatot tesz az emésztési zavaraknál.
Legjobb asztali és ádító ital.
Nem használva kiterjedt kedveltségnek örvend.
Évi szállítás 2 millió palack.
Orsz. főraktár Debreczenben, m. kir. és szerb kir. udv. szállító.
Egyes vidék hajható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglátásban.

Dr. Burger Péter

ORVOS,

sebész, szülész, nőgyógyász, szemész és gyermekgyógyász.

Volt tanársegéd polyklinika szemészeti osztályán és hosszabb ideig gyakornok a bécsi közpórház különböző osztályain, tudomására hozza a t. közönségnek, hogy Debreczenben Czepléd-utca 2568. sz. a. orvosi gyakorlatát megkezdte és specialiter mint

szemorvos

működni fog.

A legrégibb népies gyógyszer a koncentrált klosterneuburgi tag-esszencia

(köszvény folyadék)

az orvosrendőri vegyészeti műteremben megvizsgálva és bejegyzett védjegy által e adás biztosítva.

1/2 üveg 50 kr.
egy üveg egy forint
postai szállítással
15 krral több.

HOFFMANN ALFRÉD

gyógyszerész Klosterneuburgban.

Valódi minőségben a következő gyógyszerárakban: Főraktár Magyarország részére:

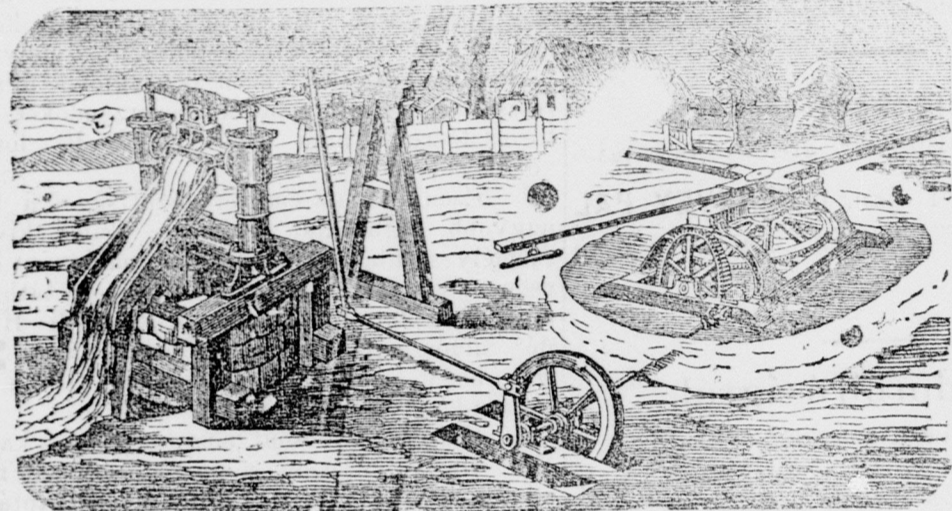
Török József, Budapest, királyutca 12.

DEBRECZENBEN: Dr. Rotschnek Emil
gyógyszerésznél.

Alapított 1858-ban.

WALSER FERENCZ

első magyar gép- és tűzoltószerek gyára harang és ércöntődéje
BUDAPESTEN ROTTENBILLER-UTCZA 66.

Ajánlja gyártmányát mint magyar különlegességet
kutakban és mindennemű szivattyukban

Elvállal teljes vízvezetékek berendezését városok, földhirtokosok és magánzók részére, modern technikai alapon és kedvező feltételek mellett, ajánlkozik

KÖZ és MAGÁN FÜRDŐK

felszerelésére

szagmentes fűszékek

felállítására s minden vízművi munka gyors és pontos kivitelére.

Képes árlapok, és részletes költségtervezetek kívánatra díjmenten köldetnek.

EGYETLEN BELFÖLDI SZIVATTYU GYÁR.

UJ DIVATU BETÜKKEL GAZDAGON BERENDEZETT NYOMDA DEBRECZENBEN.

A „DEBRECZENI ELLENŐR”

legújabb és legdivatosabb betűkkel
gazdagon felszerelt

KÖNYVNYOMDÁJA

DEBRECZENBEN SZECHENYI UTCZA SIMON-ház

ajánlkozik mindennemű nyomdai munka gyors, díszes kiállítására.

Községi és gyámi rovatos iven, hivatalos nyomtatványok

MINDEN ALAKBAN

ÜGYVEDI ES KERESKEDELMI NYOMTATVÁNYOK

falragaszok, körlevelek, gyászjelentések, levélsejek és levélborítékok.

bái meghívók, névjegyek, füzetek és könyvek

a legjutányosabb áron állittatnak ki.

VIDÉKI MEGRENDELESEK PONTOSAN TELJESITTETNEK.